

РЕШЕНИЕ

№ 43

гр. Перник, 04.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВИКТОР Б. ГЕОРГИЕВ

Членове: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ
ИВАЙЛО ХР. РОДОПСКИ

при участието на секретаря ИВА Н. ЦВЕТКОВА
в присъствието на прокурора Аделина В. Борисова - Алексиева
като разглежда докладваното от БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20231700600109 по описа за 2023 година
за да се произнесе взе предвид следното:

С присъда № 260000/ 17.01.2023 г., постановена по НОХД № 1083/2020 год. по описа на районен съд Перник е призната подсъдимата М. С. Т. за ВИНОВНА в това, че на *** в *** /в района на ***ОУ „***“, извършила непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото /отправила спрямо служителите на *** ОУ „***“- ***- М.Б.- зам.директор, К.М. охрана и Л.Л. преподавател обидни думи-„ще ***“ и заплахи: „ще ви запалим“, „ще ви посадим“, „ще ви изтепам“, „дано ви умре най-милото“, „ще ви счупим главичките, няма да ви се размине“, „ще видите, ще ви ***“, „ще ви закопам“, „аз ще им разкажа игричката на тия двете“, „ще я утепам тази ***“ и скъсала пагона, част от униформеното облекло на служителя на ОД на МВР *** Ч.Б./, като деянието е съпроводено със съпротива, срещу орган на власт изпълняващ задължения по опазване на обществения ред /не се подчинила на издадените полицейски разпореждания от Ч.Б. и С.С. служители на ОД на МВР *** да преустанови противоправното си поведение по отправяне на обиди и заплахи към горепосочените служители на училището и отказала да влезе в патрулния автомобил, което наложило нейното задържане на реда на ЗМВР: отказала да се качи в патрулния автомобил, което от своя страна наложило използване на физическа сила, след което вътре в автомобила

скъсала пагона, част от униформеното облекло на служителя на ОД на МВР-*** Ч.Б./ и деянието по своето съдържание се отличава с изключителен цинизъм и дързост- поради което на осн. чл.325 ал.2 вр. ал.1 вр. чл.54 вр. чл.55 ал.1 т.2 вр. чл.42”а” ал.2 т.1, т.2, ал.3 от НК районния съд я осъдил и ѝ наложил наказание “ПРОБАЦИЯ” със следните пробационни мерки: „Задължителна регистрация по настоящ адрес” с продължителност от 6 /шест/месеца и периодичност от 2/два/ пъти седмично и “Задължителни периодични срещи с пробационен служител” с продължителност от 6/шест/ месеца, като на осн. чл.304 от НПК я ОПРАВДАЛ, относно факти и обстоятелства от обвинението, касаещи “помощни средства“.

С присъдата са присъдени и съответни разноски.

Против така постановената присъда в срок е постъпила въззивна жалба от подсъдимата. В жалбата се сочи, че районния съд е допуснал нарушение на материалния закон, тъй като изложените факти в обстоятелствената част на обвинителния акт сочат на извършена проява по смисъла на чл.1,ал.2 от Указа за борба с дребното хулиганство, а не за престъпление по чл.325 от НК. А дори да се приеме, че в случая проявите на подсъдимата са непристойни действия, то в никакъв случай по своето съдържание не се отличават с изключителен цинизъм или дързост, нито пък са били съпроводени със съпротива срещу орган на властта, изпълняващ задълженията си по опазване на обществения ред.

Твърди се също така, че в случая е налице реакция от страна на майка спрямо действия касаящи детето ѝ, при известни ѝ други прояви на съученици и учители към него от преди датата на процесния случай. Затова и реакцията ѝ е била импулсивна.

Поради изложените по-горе обстоятелства, защитата и подсъдимата лично молят обжалваната присъда да бъде отменена и да се постанови нова оправдателна такава.

Представителят на Окръжна прокуратура гр.Перник е изразил становище, че жалбата е неоснователна и предлага присъдата на първоинстанционния съд да бъде потвърдена, като правилна и законосъобразна.

Пернишкият окръжен съд, след като разгледа обжалваната присъда с оглед доводите на страните и служебно по реда на чл.313 и 314 от НПК установи следното:

От фактическа страна:

Подсъдимата е българка, български гражданин *** образование, неосъждана, безработна.

М. Т. е майка на детето М. М. Т.. Последната е ученичка в ***ОУ *** ***.

На *** заместник директорката на училището М.Б. били сигнализирана, че детето М. носи у себе си нож. Същата веднага предприела мерки, като иззела ножа и повикала майката на ученичката. При проведения разговор подсъдимата се държала грубо и заплашително, като изразила желание дъщеря ѝ да се премести в друго училище. След като приключили срещата Б. сигнализирала отдел „Закрила на детето“ при ДСП ***.

На другия ден- *** Т. получила обаждане от отдел „Закрила на детето“ и при проведения разговор социалния работник я уведомил, че нейната дъщеря е дете в риск и

поради това следва незабавно да се яви в службата. Раздразнена от случилото се подсъдимата решила да отиде в ***ОУ и да потърси сметка от директорката. Същия ден следобяд в двора на посоченото училище Т. била посрещната от свидетеля К.М., ***, но изпълняващ и функции по пропускателния режим в учебното заведение. Подсъдимата се поинтересувала къде е директорката и без да обясни по какъв повод идва започнала на висок глас да отправя обидни изрази: „къде е тази ****“, „ще ****“, „ще й счупим главичката“. Всичко това било възприето и от свидетелката Л.П.Л.- *** ***ОУ, която по това време се намирала наблизо.

Охранителя М. се опитал да я успокои и я помолил да си върви, като обяснил, че директора е в отпуск, но подсъдимата отказала да си тръгне и седнала на пейка в двора заявявайки, че ще изчака заместник директора свидетелката М.Б.. След като последната пристигнала Т. ѝ потърсила сметка защо е била сигнализирана социалната служба и отправила спрямо нея в присъствието на К.М., Л.П. и странични граждани обидни и заканаелни думи и изрази, заявявайки: „ще ****“ и заплахи - „ще ви запалим“, „ще ви посадим“, „ще ви изтепам“, „дано ви умре най- милото“, „ще ви счупим главичките“, „няма да ви се размине“, „ще видите, ще ****“, „ще ви закопам“, „аз ще им разкажа игричката на тия двете“, „ще я утепам тази ****“.

Междувременно, преди така описаното, тъй като свидетелката Б. била притеснена от срещата с подсъдимата се обадила на съпруга си- свидетеля Б., ***. Същия сигнализирал съответния районен инспектор- свидетеля С.С.. Така, двамата пристигнали на място по времето в което Т. крещяла цитираните по- горе обиди и заплахи. Приблизили подсъдимата и ѝ разпоредили да преустанови противоправното си поведение. Тя не се подчинила и оказала съпротива, като отказала и да се качи в патрулния автомобил, което наложило спрямо нея да бъде използвана физическа сила. В един момент докато седяла на задната седалка на същия Т. протегнала ръката напред, хванала десния пагон на униформеното облекло-риза на водача св.Ч.Б. и го скъсала. При това свидетеля С. я предупредил, че ако не престане ще и бъдат поставени белезници.

След всичко изложено подсъдимата М. Т. била транспортирана до ***РУ при ОДМВР ***, където била задържана.

Така изложената фактическа обстановка се установи след собствен анализ на събраните по делото доказателства- показанията на свидетелите М.Б., Л.Л., Ч.Б., К.М., С.С., Т.В. и М. М. Т., заключението на в.л. М. и събраните писмени доказателства.

Приетите факти съответстват на тези възприети и от първоинстанционния съд. Основават се на събраните по делото доказателства въз основа на които, след направен съвкупен и обстоен анализ, районния съд е установил точно фактическата обстановка.

По делото са събрани всички доказателства, необходими за всестраниното му изясняване. В тази насока следва да се подчертае, че първостепенния съд в пределите на своята компетентност, по реда и със средствата, предвидени в НПК, е взел всички мерки за разкриване на обективната истина. Постановил е решението си по вътрешно убеждение,

основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. Изпълнил е задължението си по чл.305, ал.3 НПК, като в мотивите е посочил установените обстоятелства, доказателствата, които ги подкрепят и правните си изводи. Изложил е и съображенията си по отношение на доказателствения материал, неговата относимост към решаването на делото по същество и противоречията. Отговорено е на всички релевантни доводи. Направените правни изводи са правилни.

Въведените с въззивната жалба доводи за неправилност на постановената присъда са били предмет на обсъждане и пред районния съд и са получили обоснован и законосъобразен отговор.

Въззивния съд не откри нарушения при проверка и оценка на доказателствения материал от районния съд. Напротив, всички доказателства са били преценени поотделно, а след това и в тяхната взаимнообвързваща логическа и фактическа съвкупност. На нито едно доказателство или доказателствено средство не е придаден смисъл, който то няма. Действително, свидетелите М.Б. и Ч.Б. са съпрузи, но техните показания издържат проверката при съпоставката им с другите събрани доказателства- гласни и писмени. Изложените от Б. данни се подкрепят изцяло от незаинтересуваните свидетели Л. и М., а тези на Б., както от Л. и М., така и от свидетеля С.. Без каквото и да е правно значение е обстоятелството кой и по какъв начин е извикал пристигналия на място патрулен автомобил. От значение са единствено събраните данни за поведението на подсъдимата и обстоятелството изпълват ли те от правна страна състава на престъплението по чл.325 НК. В тази връзка всички събрани гласни доказателства /изключая Т.В. и М. Т., които не са очевидци/ са еднопосочни. По този начин несъмнено се установява, че след пристигането си в училището подсъдимата е започнала на висок глас, агресивно да отправя обидни изрази и заплахи, първоначално срещу директората, а след това и срещу свидетелката Б. и общо към самото училище. Това ѝ поведение е било на обществено място и е възприето, както от останалите хора- М., Л., така и от случайно присъстващи. С пристигане на полицейския патрул и отправеното ѝ предупреждение от полицейските служители поведението ѝ не само не се е променило, а обратното тя е насочила обидните изрази и срещу полицейските служители, което е наложило и физическото ѝ задържане.

Обстоятелствата дали подсъдимата е била права в спора си с училищната администрация и дали е целяла с поведението си само да „защити“ детето си са неотнормими към въпроса за вината и осъществяване на престъплението.

Както правилно е изяснил и районния съд чл.325 ал.1 от НК изисква, че за да се осъществи съставът на престъплението хулиганство, е необходимо да се докаже, че деецът с действията си е изразил явно неуважение към обществото, съзнавал е този факт и е искал неговото настъпване.

Грубо нарушаване на обществения ред има, когато деецът чрез действията си изразява брутална демонстрация против установения ред. Чрез тях нарушава важни обществени и лични интереси или съществено засяга нормите на нравствеността и морала.

Явно неуважение към обществото има, когато деецът чрез действията си изразява

открито висока степен на неуважение към личността. При това антиобществения характер на тези действия се съзнава и възприема както от дееца, така и от присъстващите лица.

Квалифицираният състав на престъплението хулиганство по чл.325 ал.2 от НК се отличава от основния по признаците, посочени в закона, чрез които е подчертана значително по-високата степен на обществена опасност. Със задължителните указания на Пленума на Върховния съд дадени с Постановление № 2/74 год. тези признаци са изяснени и доразвити. Деянието се характеризира с изключителен цинизъм, когато хулиганските действия са особено нагли, безсрамни, грубо нарушават нравствените принципи и чувства на гражданите. Изключителна дързост пък е налице, когато в много груба форма се засягат интересите на обществото или личността и упорито не се прекратяват, изразяват пренебрежително отношение към обществения ред. С такова поведение се скандализира обществото, защото е налице особена грубост, дързост и тежко оскърбление.

Разпоредбата на чл.325 ал.2 от НК съдържа и квалифициращия признак- когато деянието е съпроводено със съпротива срещу орган на властта или представител на обществеността, изпълняващ задължения по опазване на обществения ред.

Съпротива срещу органите на властта или представители на обществеността, изпълняващи задължения по опазване на обществения ред има, когато извършителите не прекратяват действията въпреки намесата на тези органи.

С деянието си подсъдимата е осъществила всички тези признаци от обективната страна на престъплението. Същата се е намирала в учебна институция, на публично място; отправените от нея изрази се отличават с явен, груб цинизъм; били са насочени към заместник директор и към институцията учебно заведение, като цяло; част от изразите осъществяват и състави на други престъпления /чл.146, чл.144 НК/; обидните изрази и заплахи са били придружени и с агресивно поведение; въпреки отправените ѝ неколнократни предупреждения същата не се е подчинила на полицейския орган, отказала е да се качи в полицейския автомобил, а вече вътре в него е скъсала пагона на униформения полицай.

Поради така изложеното дотук неоснователни са и доводите на защитата за квалификация на инкриминираното деяние, като нарушение по УБДХ. Съществената отлика между престъплението по чл.325 НК и т.нар дребно хулиганство /непристойна проява/ е очертаната в чл.1, ал.3 на Указа по- ниска степен на обществена опасност на последното. Очертаните по- горе признаци и характеристики на осъщественото от Т. деяние обуславят извода за висока степен на обществена опасност както на деянието, така и на дееца. Междупрочем районния съд и в тази насока е развил подробни и убедителни доводи, които напълно се споделят от въззивния съд и не се налага тяхното преповтаряне.

При така изяснената фактическа обстановка, районен съд Перник е направил обосновани и законосъобразни правни изводи относно авторството, правната квалификация и срока и вида на наложените пробационни мерки.

Квалификацията на извършеното от подсъдимата престъпление е точна.

При тези изводи, Пернишкият окръжен съд не намира основания за отменяване или изменяване на обжалваната присъда, в частта ѝ, с която подсъдимата е призната за виновна по предявеното ѝ обвинение.

При определяне на наказанието, районен съд Перник е отчел всички обстоятелства, имащи значение за постигане целите на индивидуалната и генералната превенция, при което е приел наличие на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, от една страна и от друга това, че и най-лекото предвидено в закона наказание се явява несъразмерно тежко. Макар този извод да е на границата на правилното, все пак отчитайки описаните смекчаващи обстоятелства наложеното наказание не се явява несправедливо.

Изложените съображения налагат извода, че обжалваната присъда е обоснована, законосъобразна, постановена при спазване на процесуалните правила и наложеното наказание е справедливо, поради което липсват основания за нейното изменяване или отменяване.

Като взе предвид изложеното, Пернишкият окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 260000/ 17.01.2023 г., постановена по НОХД № 1083/2020 год. по описа на районен съд Перник.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на жалба и протест.

На основание чл.340, ал.2 НПК решението да се съобщи на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____